

1. velikonočna nedelja – leto A

Jezusovo vstajenje

(Jn 20,1-9)

Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, h grobu in je videla, da je kamen odstranjen od groba. Tedaj je stekla in prišla k Simonu Petru in k drugemu učencu, ki ga je imel Jezus rad, ter jima rekla: »Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili.« Peter in oni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu. Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu. Sklonil se je in videl povoje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil. Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob. Videl je povoje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, vendar ni ležal s povoji, temveč posebej zvit na drugem mestu. Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval. Nista še namreč umevala Pisma, da mora vstati od mrtvih. (Jn 20,1-9)

Kdor vztraja do konca, bo vstal ...

Ob branju poročil o Jezusovem vstajenju me navdaja misel, da smo se kristjani glede velike noči malo zmotili. Veliko noč obhajamo kot praznik veselja, ki je na ta dan dopolnjeno. Iz poročil tega ni mogoče razbrati. Marija Magdalena in ona druga Marija sta tekli k grobu in našli grob prazen. Tekli sta k učencem in prestrašeni rekli: »Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili.« Tudi Simon Peter in Janez sta tekla. In ko sta videla prazen grob, še vedno »nista razumela Pisma, da mora Gospod vstati od mrtvih«. Današnji dogodek je torej zaznamovan z nemirom. Še več. Evangelist Matej dodaja, da so veliki duhovniki dali vojakom, ki so stražili veliko denarja z naročilom: »Recite: 'Ponoči so prišli njegovi učenci in so ga ukradli, ko smo spali.' In če bi to slišal upravitelj, ga bomo mi pomirili in dosegli, da boste brez skrbi.«

Prva velika noč je torej vse prej kot obdana z radostjo in pesmijo, kakor jo obhajamo danes. Zaznamuje jo neustavljivo hrepenenje Jezusovih prijateljev, ki je neusahljivi vir iskanja, tekanja, upanja, molitve. Zaznamuje pa jo tudi togo ozračje zlaganosti, zagledanosti vase, moči in laži. Šele ko so prijatelji pogledali od binkošti nazaj – petdeset dni čakanja na Tolažnika – so dojeli, da je bilo hrepenenje uresničeno, iskanje poplačano, tekanje upravičeno, upanje potešeno, molitev uslišana. Nasprotniki pa niso našli miru. Ostali so sami. Po petdesetih dneh zanje Tolažnik ni prišel, mrtvi ni vstal. Hrepenenja so bila zakopana, resnica poteptana, ljubezen je ostala križana.

Zakaj kompliciram, bi lahko rekli? Danes je dan veselja, dan vstajenja. Dan veselega petja, konec posta in konec skrbi. Da, danes je takšen dan, a le za tiste, ki lahko gledajo na svoje življenje v luči Jezusovih prijateljev, ki so vztrajali do binkošti in naprej. Poglejmo torej, kaj pomeni doživeti veliko noč:

- Ostajati nepotešen v svojih hrepenenjih.
- Ostajati v nemiru iskanja odgovorov in tekanja za Jezusom, ki v grobu pušča sledi.

- Ostajati trden v veri v moč upanja in ljubezni, čeprav množica okrog govori, da je vse skupaj utvara, privid, laž, neuresničene sanje.

Današnje veselje, je veselje hrepenečih src. Hrepenečih po ljubezni. Je veselje neustavljivega hrepenenja po odnosih, ki so več kot to, kar uresničimo. Hrepenečih po svetosti, po ljubezni, ki ni nikoli dokončana.

Današnje veselje je veselje nemirnega iskalca, ki je ves čas tekal za Jezusom, iskal odgovore na vprašanja: Čemu, Kaj hočeš, Kam naj grem. Iskalca, ki pogumno sega vsak dan znova v grob svoje trohnobe, da bi tam vendarle našel kaj čistejšega. Da bi našel Kristusa, ljubečo podobo ali pa vsaj blago dišeče povoje, odvite od starih ran.

Današnje veselje je veselje vere, upanja in ljubezni. Je veselje srca, ki ne neha verovati, čeprav vsi govorijo, da se ne izplača, da je vse privid in laž, da je vse končano že tu. Današnje veselje je veselje naših sanj: Svetost je mogoča, vstajenje je resničnost, Bog je resnično tu in deluje.

Dragi bratje in sestre! Veselim se z vami, če vam je uspelo v dneh priprave na veliko noč poživiti hrepenenje po tistem več, če ste vzdržali v nemirnem iskanju Gospodovega obličja in njegovih odgovorov, če ste vztrajali v trdni veri, da je Bog resničnost. Potem lahko resnično rečemo Gospod je vstal, Gospod živi, aleluja. Dan Gospodovega vstajenja je naš dan veselja, ker v njem že prejemo tudi duha Tolažnika. Ostanimo Gospodovi učenci tudi naprej, da bi skupaj z njim lahko uničevali zlaganost tega sveta. Kristus je vstal, vstanimo tudi mi, aleluja!